Этой отиде тогава въ Спарта и въйствуване противу отечествоти ~~Спарта~~ атина; и Спартанцитѣ въ го обикаляли. Защото подражаване съ въ чужестно нѣравитѣ и старогатѣ въ въ дружности на привоститѣ им.

Подиръ отиде при тисаферна Сатрапътъ гонийски, и отъ тамъ въ Фаръ и Спартанцитѣ и атинейцитѣ.

Слѣдъ това, като искаше да се завърне въ атина, сторадумъ се съ приятелитѣ си тамо и тия които въ Самос, стана тѣловодецъ, побѣди много пъти непріятелитѣ и се извеза на тирей, като посѣщи много пъти и родъ.

Атинейцитѣ го приеха съ радость и ужасъ, че ако да би билъ той въ войната на сицилия работитѣ въ въ атина бяхъ станали.

Избраха пак за ~~тѣловодецъ~~ въ началникъ, и излѣзе съ войска противу спартанцитѣ и съюзницитѣ им. Отъ лесвостийскитѣ му атинци биде побѣденъ отъ Лизандра, адмиралътъ на непріятелитѣ. Безсъдъ и пак обвинен, остави атинейцитѣ и като съ бръ чуждецъ, бѣгне и тамъ неще тракийцитѣ.

Атинеитѣ тогава като гледаха да изпратятъ въ въ атина, и отъ тракия да се поправи и това бѣдоуа побѣдени на Егос потамос въ тракия, отъ Лизандра, който тръгна и сама атина. Тогава се въ чрезъ пелопонеската война Спарта наложи на атинеитѣ тридесетѣ тирани.

Съ съдѣйствието на Лизандра, или по добръ на тридесетѣ тирани, изгубиха го убиха повѣрнитѣ на Сатрапътъ фарнавазъ, по слѣдъ като се бори гонийски и самоотбранъ убитъ.

Корнолаи.

Марко Гавий Корнолаи, римлянинъ патриций, военачалник некорыстолюбив, юначен, но жестокъ и отмъстителъ, е родъ около 575 г. до Р. Х.

Въ младостѣ, като е бил още воинъ, всякога съ го възхвалили и го награждавали, и казвали, че искъ да се слави за благодарности.

Историческото му юначество е въ взимането на градъ Корнола или Корнолаи, столицата на волскитѣ; отъ него се нарече и Корнолаи. Защото, като отбѣгнали непріятелитѣ съ тамъ римляни на тъй градъ им, и хванатъ и той съ тамъ при вратата въ градъ, бори се борба въ градъ юнашка и не чута до когато пристигнаха римлянитѣ военачалник Лерций съ войската.

Той не приемъ парите, които му даваха за награда, а поиска да освободятъ единъ негов приятелъ волуск, който бѣше пад

ГРАДСКИ АРХИВ